

Editorial

Miquel Bonet

Expliquen que una vegada hi va haver un flautista a Hamelín que, com a venjança contra un poble al que va lliurar d'una plaga de rates sense rebre la recompensa pactada, es va emportar tots els nens i mai van tornar. També expliquen que, en ple segle XXI, hi ha pobles on segresten a les mascotes i animals de companyia que s'han perdut i se'ls fa desaparèixer. En realitat, ambdues històries són similars perquè la pena dels pares de Hamelín (tenint en compte la subjectivitat i la llibertat de l'amor) no ha de ser menys dolorosa que la que ens pot ocasionar la pèrdua d'un amic o d'un ésser viu amb qui compartim l'existència i ens comuniquem.

Quan ni tan sols hem après a con-viure i a tenir cura del nostre entorn, la perspectiva d'una modificació de la Llei de Protecció dels Animals torna a posar en evidència el tema de l'eutanàsia, o millor dit, de la capacitat de decidir sobre la vida d'un ésser viu protegit i integrat en la nostra societat. M'agrada pensar que una gran majoria de la gent no creu necessari sacrificar un animal de companyia quan ha disminuït part del seu interès (potser pel pas dels anys o quan, per atzar, s'ha extraviat) i desitjo creure que tampoc serà sacrificat si cau en un centre d'acollida.

Deia Ciceró fa 2.000 anys que quant més alts estem, més hem de baixar-nos cap els nostres inferiors. Jo penso que ningú neix per ser botxí, que no estem dotats per decidir la vida o la mort sense raó d'un animal. Vull creure que la suposada racionalitat o l'escàs 3% de genomes que ens separa dels animals serveix per desenvolupar la nostra creativitat i la suficient tolerància per buscar al-

ternatives a l'eutanàsia dels nostres amics de companyia. A una societat moderna no hauria de ser un fet tan extraordinari que les nostres protectores de Mataró i Cabrera siguin de les primeres del país que han renunciat al sacrifici de gossos i gats, doncs la seva tasca altruista respon a la coherència i, per això, han cercat alternatives més positives i sens dubte molt més constructives. La seva web és àmpliament visitada i s'hi facilita l'adopció, però també es desenvolupa una pedagogia a la societat, sobretot entre col·lectius especials com les persones soles o els nens.

Amb això, no pretenem alleugerir la feina de l'Administració, però ara existeix més sensibilitat política per evitar les moltíssimes atrocitats que es cometen amb els animals. Tots sabem que el civisme o els valors no es fomenten amb multes o sancions, però lamentem que les lleis caminin sempre per darrera dels fets i que la seva aplicació pràctica es perdi on habita l'oblit. S'han de fomentar, d'una forma decidida i des dels primers esglaons educatius, uns valors que fomentin una cultura de complicitat dels infants amb tot el seu entorn natural, del que formen part essencial ells mateixos, les seves famílies i tots els que habitem en una comunitat, perquè els valors marquen la nostra forma de viure. Per tant, desitgem que de la mateixa manera que se'ns imposen obligacions com el registre d'identitat, el control mèdic o les normes de convivència, també i en conseqüència s'atorgui als animals amb els que vivim idèntics drets, com a membres que som tots d'una mateixa comunitat. I de tots aquests drets, el més sagrat és, sens dubte, el dret a la vida.

Sumari

Protectora

- 4 AnimalADDA
- 6 Nadal Solidari
- 8 Fira d'entitats i Mascotes
- 10 Apadrina els que ningú vol
- 14 Resum any 2006
- 15 Breus
- 16 Civisme
- 18 En adopció
- 20 Adoptats
- 21 Col.laboracions
- 22 Vincles

La finestra

- 23 Cultura
- 24 Societat
- 26 Fauna i natura
- 30 Altres entitats

Parlen els experts

- 32 Salut
- 34 Educació
- 36 Nutrició
- 41 Higiene i perruqueria

Opinió

- 43 El termòmetre
- 44 Els lectors
- 45 Actualitat
- 50 Col·laboradors
- 52 El personatge

Menuts

- 56 El Tro i la Baldufa